

ІНТЕГРАЦІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В МЕНЕДЖМЕНТІ ЇХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

***РУНЧЕВА Н.В., Д.Е.Н., ДОЦЕНТ,
АНТОШКІН В.К., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
БЕРДЯНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І БІЗНЕСУ***

Сучасний період перебудови світового устрою характеризується безпрецедентним зростанням нових тенденцій. Серед них одне з головних місць належить такому явищу, як інтеграція, формування принципово нових політично-соціально-економічних структур. Зокрема це стосується і суб'єктів агробізнесу.

Інтеграція (від лат. Integration – відновлення; integer – цілий) – трактується як процес відновлення цілого з частин, або зближення окремих частин. Поняття «інтеграція» утворилося в середині ХХ ст., а в політичних і економічних словниках з'явилося в 50-х рр., коли стали виникати різні форми та варіанти міжнародного співробітництва в політичній, військовій, економічній та інших сферах [1]. Характерно, що визначення власне понять «інтеграція» значно різняться, що може бути пояснено наявністю різних моделей, цілей інтеграції, національних інтересів інтегруючих сторін, які виникають як на об'єктивному, а також і на суб'єктивному ґрунті. В політиці та економіці це виглядає як процес об'єднання окремих структур на різних (мікро-, мезо- та макро-) рівнях для вирішення спільних завдань [2, с. 167]. Міжнародний досвід інтеграції, накопичений за більш ніж півстоліття, дозволяє констатувати, що переважна більшість таких об'єднань переслідує мету поліпшення добробуту країн і територій, збереження миру, організації більшої безпеки, що саме по собі виражає сутність поняття.

Об'єднання в аграрній сфері може протікати в різних формах. Так, характеризуючи рівні, можна зазначити, що існує міждержавна, міжрегіональна інтеграція, об'єднання господарюючих суб'єктів на мікрорівні. Характеризуючи види, можна відзначити такі основні з них, як політична, економічна інтеграція або суміщення цих видів. Політична інтеграція перебуває в полі національних інтересів держав, серед її основних складових є військова та інституційна. Інтеграція агробізнесу розглядається вченими як процес і як відношення. Як процес, інтеграція характеризується усуненням ряду відмінностей між інтегруючими структурами [3, с. 84]. Так, держави чи

агropідприємства, що беруть участь в існуючій системі міжнародного поділу праці, зазнають такі зміни:

- політичні, які найчастіше означають перехід до демократичного способу правління, за цим відбувається зміна адміністративних методів управління;

- економічні (перехід до змішаних форм власності, найчастішим з яких є приватно-державне партнерство);

- технологічні (зростання технологічного рівня промисловості, при цьому орієнтиром служить більш розвинений член-лідер інтеграційного співтовариства);

- соціальні (зміна якості та рівня життя громадян, рівня освіти, культури тощо);

- розвиток ринку і конкурентних відносин.

За результатом окреслених змін, які є передумовами інтегрування, інтегровані відтворення отримують загальне соціально-економічне середовище, в якому можна розвивати агробізнес і конкурувати на загальних умовах. Інтеграція як відношення в агробізнесі характеризується усуненням дискримінації у відношенні до іноземних громадян (нерезидентів), господарюючих на національному ринку іншої країни [4, с. 329]. Основні напрямки, за якими знімаються обмеження, наступні: трудова міграція; імпорт і експорт товарів, зняття всіляких обмежень, тарифних і нетарифних; зняття різних транспортних обмежень; зняття заборон свободи переміщення капіталів; усунення обмежень на придбання власності за кордоном; прийняття загальних правил щодо захисту нематеріальних активів; загальні військові заходи забезпечення безпеки та ін.

Агробізнес характеризується також організацією процесу агропромислової інтеграції. Аналіз економічних відносини у межах інтеграційних агропромислових формувань дає можливість обґрунтувати напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму їх функціонування через розробку та реалізацію [5, с. 89]:

- моделі та загальної схеми створення агропромислового формування з урахуванням законодавчої бази та економічних умов території їх розміщення;

- моделі економічних відносин між учасниками інтеграційних об'єктів з урахуванням рівня їх юридичної та господарської самостійності, системи взаєморозрахунків, порядку ціноутворення, системи внутрішньо- та міжгосподарських розподільчих відносин, умов контрактних та корпоративних відносин.

Отже, для відродження економіки аграрних підприємств, виходу

її на інший структурний рівень, появи високотехнологічних виробництв, що випускають продукт з високим рівнем доданої вартості, необхідні великі інвестиції, що вимагає від агробізнесу, зокрема, певного рівня інвестиційної привабливості.

Література.

1. Мармуль Л.О. Особливості формування розподільчих відносин та цін в інтегрованих агропромислових підприємствах / Л.О. Мармуль // Економіка та управління АПК: зб. наук. пр. – Біла Церква, 2011. – Вип. 5 (85). – С. 25.

2. Васильців Т.Г. Економічна безпека підприємництва України: стратегія та механізм зміцнення: [монографія] / Т.Г. Васильців. – Львів: Арал, 2008. – 384 с.

3. Єлістратова Ю.О. Економічна безпека сільськогосподарських підприємств та її складові на макро- та мікрорівнях / Ю.О. Єлістратова // Інноваційна економіка. – 2010. – № 5. – С. 81-86.

4. Череп О.Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні / О.Г. Череп, З.П. Урусова, А.А. Урусов // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2012. – № 3 (61). – С. 328-330.

5. Кракос Ю.Б. Управління фінансовою безпекою підприємств / Ю.Б. Кракос, Р.О. Разгон // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2008. – № 1 (1). – С. 86-97.

СТИМУЛИРОВАНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

***ВАСИЛЕНКО А.А., СТУДЕНТ*,
АКАДЕМИЯ УПРАВЛЕНИЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТЕ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ***

Инновационное развитие – залог конкурентоспособности государства на мировом рынке. Республика Беларусь, обладая достаточно мощным научным потенциалом, может напрямую участвовать в процессе создания и накопления новых знаний. Однако для этого необходима своя инновационная модель развития, позволяющая нашей стране активно сотрудничать в этой области, отстаивая при этом национальные интересы.

Основополагающим нормативным правовым актом в сфере стимулирования инновационной деятельности в Республике Беларусь

* *Научный руководитель – Рябова С.С., к.э.н., доцент*